

בכל זאת סקופר

מאז שנסע שימנען שיפר, מי שהיה הכתב המדיני של קול-ישראל, לארצות-הברית, כדי לשמש "כתבנו" שם, הרבה אנשים ממתנים לו בפניה. רבים לא אהבו אותו. כעיקר מסיבות של קינאה בסקופים הרבים שהיה משיג. כלי כך רבים, עד שדיבק בו השם "סקופר". עמיתיו המתקנאים חיו בטוחים שבאמריקה הוא לא יצליח להשיג סקופים כמו בארץ, וכי יישכח מלב המאוינים.

כתב שיפר
באותו היום

גם עמיתיו בעיתונות הכתובה המתינו לו, ולפני כמה שבועות כתב עליו אמנון רנקר, שליח דבר בוושינגטון, סיפור המורכב ברוכבו משמועות, המספרות כי חלק מן הידיעות שמעביר שיפר לרדיו אינן נכונות, שמעות כאלה גם עברו מפה לאוזן בקרב אנשי הרדיו והטלוויזיה בישראל. למרבה מזלו של שיפר, ביום שבו פורסמה כתבתו של רנקר בדבר, פירסם מרטין מדיימס וחרשים על עיסקת-הנשק בין ישראל ואיראן, שבמהלכה שוחררו בני-הערובה האמריקאיים מביירות. היה זה הישג מיקצועי כליכך בולט עד שנציגים רבים של רשתות-טלוויזיה אמריקאיות פנו לשיפר ורצו לראיינו בכתבות מחוץ-אל-החוף. שיפר הודיע לכלם שמה שיש לו לומר הוא אומר ביז כבוקר (שעון ישראל) ברדיו.

שידור

צל"ש שידור טלוויזיוני

● לרפי גינת, ולצוות שהכין את המישור המיוחד שידור-חוקר ביום השני שעבר. גם אם לא הצליח הי מישור להביא לגילויים של הרוצחים (או הרוצח) — היה המישור מרתק ועשוי בצורה טלוויזיונית ומקצועית ביותר. הוא היה ערוך היטב, ושילב קיטעי שיחזור ומישחק מצויינים עם ראיונות עם עדים אמיתיים וקיטעי אולפן.

אנשי המישור לא התלהבו בהתחלה מן הרעיון, והיה קשה להשיג שיתוף פעולה איתם. אחרי השידור רצו רבים מהם לקשור לראשיהם את זרר התהילה.

צל"ש מיוחד מגיע גם לנטע שרודג'רוב, המאפרת של קיטעי השיחזור. היא הצליחה בעבודת אמנות מיוחדת במינה לשחזר את פיצעיהן הנוראיים של הנשים. כשהיא עוברת על סמך תמונות שקיבלה מן המישור, כגלל האפור המדוייק, לרבים נדמה היה שהקטעים המצולמים הם אמיתיים.

מאחורי המירקע פיוס ארוך

ישיבה ארוכת-שעות נערכה ביום החמישי שעבר בין אורי פורת, מנכ"ל רשות-השידור, לבין חיים יבין, מנהל הטלוויזיה. היתה זו מעין ישיבת-פיוס, אחרי מחלוקת רבות שהיו בין השניים בזמן האחרון. הי מחלוקת גרמו לאיפועם לווידואים כיניהם, שהגיעו לעיתים אף להרמות קול.

ישיבת-הפיוס נמשכה יום שלם, ובמהלכה יצאו השניים לארוחת-

עם כל בקבוק ג'יי-אנד-בי

יצחק נתן, מנכ"ל נתן צבי ושות' בע"מ, הוא יבואן ותיק, ששמו הולך לפניו ביבוא משקאות חריפים מעולים (כמו ויסקי ג'יי-אנד-בי וביילי אייריש קרים). אבל נתן מייבא גם, זה שנים רבות, את תה-היוקרה האנגלי רידגווייס. אותו כבר שתו במאה שעברה בארמון המלוכה הבריטי, ארמון באקינגהאם.

ארמון באקינגהאם. בערך 1850

עד עתה הסתפק נתן בפלח קטן מאוד של שוק התה המקומי, המגיע לאלפיים טונות לשנה. עתה הוא החליט להרחיב את שיווק תה-היוקרה רידגווייס בארץ. ולקראת שבוע בריטניה העומד להיערך בימים אלה בכל-יבוי שלום בתל-אביב הוא יום מחווה מיוחדת: שעה שיבואן תה אחר הבטיח לחלק חבילת סוכר עם כל חבילת תה, מבטיח נתן, כי כל הקונה בקבוק ויסקי ג'יי-אנד-בי יוכה בחבילה תה רידגווייס חנים אין כסף!

חבילת תה רידג'וייס חנים!

תה רידג'וייס ארל גרי

מכיל: תה, שמן ברגמוט היצדן: רידג'וייס בע"מ לונדון, אנגליה

היבואן: נתן צבי ושות' בע"מ רח' הנחל 99 חיפה 33032

טלפונים ציבוריים

האולפנים החדשים של מחלקת החדשות של קול-ישראל בירושלים עומדים מוכנים ונוצצים וממתנים לפתיחתם הרישמית. בשבוע שעבר היו שלושה ימים של שיירוי-ניסיון מן הכניין, הסמוך לבניין הטלוויזיה הי כללית, שידורי-הניסיון אמורים היו להיערך כלילה, אבל בגלל מחלוקת

ההבדל החד בין שתי המערכות גרם לעובדי תל-אביב לנסות ולשפר את פני המערכת, וכימים האחרונים הוכנסו לבניינים עציצים ותמונות נתלו על הקירות.

זה עוזב וזה חוזר

משה (מושיק) טימור, המגיש כבר יותר מארבע שנים את התוכנית

שחקנית בריסטינה איפור אמנותי

כל צבעי הרשת בקול-ישראל, ביקש לעזוב את התוכנית. הוא הסכיר לי ממונים עליו שקצת נמאס לו.

טימור התחיל לעבוד כתוכנית כש דודי מרגלית (היום ראש מערכת תל-אביב) היה העורך האחראי והמגיש. הוא המשיך אחרי שמרגלית עזב לתפקיד אחר, ואז עדית בן-יאיר היתה עורכת. בינתיים עזבה גם בן-יאיר לטובת עריכת יומן-חצות של קול-ישראל. ועכשיו החליט גם טימור כי הוא מעוניין בחופשה מהתוכנית. אריה גולן, שהיה כתב קול-ישראל כנסת ויצא לשנתיים שליוח מטעם הסוכנות בפאריס, חזר ארצה לפני כמה ימים. גולן מיועד להגיש את יומן בחציה-היום, ופעמיים בשבוע את יומן הבוקר-הזה. עד שובו של גולן אל המיקרופון מגישה את יומן הצהריים ברמית גיא.

כספית שיש לרשות-השידור עם חברת בזק, מחלוקת המתמשכת על תקופה ארוכה, לא אופשרו שידורי-הלילה, והעובדים נאלצו להסתפק בשידורי-יום.

עובדי קול-ישראל בתל-אביב, שנסעו לירושלים כדי לראות את הי אולפנים החדשים, נדהמו מן הפאר והשיכול שלם, ושבנו למערכת התל-אביבית באירצון רב, כשהם ירוקים מקינאה. מערכת תל-אביב משוכנת בתוך קבוצת בניינים ישנים מימי הגרמנים, במה שהיתה אז שרונה.

העובדים שחזרו אמרו לחבריהם שהם מרגישים כאילו חזרו למעברה. אחד מהם סיפר שיש בירושלים מערכת-טלפונים כליכך משוכללת שקשה להבין איך להשתמש בה, ואמר כי חלק מן העובדים רדשו שיתקינו במקום שני טלפונים ציבוריים, כדי שאפשר יהיה גם להתקשר משם.

צהריים משותפת. נושא-הדיון: הצורה שבה מנהל יבין את הטלוויזיה, ושפורת אינו מרוצה ממנה. פורת טען שיכין מתנהג כעובד ולא כמנהל.

מאחורי המיקרופון חרשות כמו שצריך

עשרות טלפונים ומיכתבי-מאוינים ממשיכים להגיע לאולפני-הרדיו כי ירושלים. אנשים ככל רחבי המדינה משבחים את הופעתה של ראומה אלדר, קריינית חרשות לשעבר כי קול-ישראל. ביום השידורים הקורש לחגיגות 50 שנה לרדיו, ושבנו קרייני חרשות רבים וטובים מקרייני-העבר. המאוינים מדגישים כי תענוג היה לשמוע שוב את אלדר קוראת חרשות כמו שצריך, בהטעמות הנכונות ובעב רית והוטה, והם מבקשים כי תשוב לתפקיד זה.